

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calculo Laborantium Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

§. V. S. Liborivs calculo laborantium Patronus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

dis Septembris an. 1477. Erat tunc Andega-
uentis Episcopus, cùm illa renouata societas est,
Ioannes de Bellâ-valle, vt videre est apud Clau-
dium Robertum. Cùm verò primùm facta fuit
an. 1256. Ecclesiam Cenomanensem post B.
Gaufredum gubernabat Guilielmus Rolan-
dus; Michaël Auis Andegauensem.

§.V. S. LIBORIVS *calculo laborantium*
Patronus.

28. **Q**Vâ religione atque alacritate populorum
inuectus Paderbornam Liborius est,
eadem deinceps palàm ac priuatim honoratus, voca-
tusq; in vota. Neque spem deuota sibi gentis, accola-
rumq; pietatem destituit, quin Numini ea sibiq;
probari frequentibus miraculis testaretur. Eidem
facit Auctor antiquus, qui Vitæ illius lib. 1. c. 5.
num. 18. cùm multa Cenomanis ad eius sepul-
chrum edita dici prodigia retulisset, ista adijcit:
Quod nos facilè credimus, ex his quæ oculis
nostris videre meruimus, postquam ad nos
translatum est corpus. At lib. 2. c. 9. n. 40. Cum
tali honore, inquit, sacratissimum corpus in
Ecclesiam delatum; & in loco in quo hacten-
us requiescit, collocatum est. Vbi quantis
postmodùm miraculis effulserit, quanta sani-
tatum dona præstiterit, alibi dicenda refer-
uamus.

*Miracula
Paderbornæ
facta,*

29. An ea alio deinde libello sit complexus, aliùsve
post ipsum, nobis haud constat. Sed cùm ciuitas Pa-

*deperdita:**recentiora:**Liborij frequens ibi nomen:**altaria ei dicata:*

derbornensis, *vt in Vitâ S. Meinwerci Episc. v. Junij memoratur, anno Christi 1000. Ottonis III. 17. Indict. 13. incendio vastata sit, quo & nobile principalis Ecclesiæ Monasterium, præcipui operis & decoris, à Karolo Magno fundatum, à beatæ verò memoriæ Badurado Episcopo consummatum, & xiv. Calendas Nouemb. dedicatum, cum libris, priuilegijs plenarijs, alijsque Ecclesiæ ornamentis conflagrauit; facile euenire potuit, vt ea quoque miracula, si mandata litteris erant, perirent. Quæ verò postea contigere, vel omnino scripta non sunt, vel per-dita, vel vsquam ignorabilibus scrinijs abdita. Nam Albertus Krantzius Decanus Hamburgensis, qui 600. post scriptorem illum annis vixit, Metropolis lib. I. cap. 28. vti supra §. 3. nu. II. diximus, testatur celebrem eius ad sua vsque tempora memoriam extitisse, quod crebra in populum beneficia contestantur, inquit, ac merentur.*

30. Hinc clarum eo tractu Liborij nomen, quod quamplurimi gerunt, appellanturque Teutonicè Borris, aut ad blanditias, præsertim cum adhuc paruuli sunt, formâ diminutiua, Borrisker. Neque enim S. Borissus, Wlodomiri Magni Russorum Regis filius in ijs regionibus notus. Dicatum eius nomen in Collegio Societatis IESV Paderbornæ oratorium, siue sacellum est; atque sub Cathedralis basilicæ turri altare. Ad venerandas eius reliquias magna hominum confluit Paderbornam multitudo, tum aliàs per annum, tum præsertim quibus diebus ea per urbem circumferuntur, ac solennes

solennes habentur supplicationes. In his verò sup- ^{reliquia cir-}
 plicationibus ante feretrum, cui eius reliquia- ^{cumlata,}
 rum theca *imposita est*, cauda panonis ab Sa-
 cerdotum aliquo gestatur. Cuius ritus, haud alibi
 (quod quidem meminerimus) obseruati, assequi adhuc
 causam non potuimus. Specie quadam magnifi- ^{ritu singu-}
 centiæ, à maioribus vsurpatū coniectant sagaciores ^{lari,}
 quidam: alij à quopiam euentu manasse. Neque causa
 est, cur illud siue auitæ simplicitatis, siue celebris
 olim facti, eatenus iam obliterati, monumentū ab-
 rogetur. Fuere porro Reliquiæ S. Liborij antea in- ^{in eleganti}
 cluse intra capsam ex ære affabrè factam, tumbæ ^{capsâ,}
 ferè specie, atque inauratam, ornatamq; circum à Coss. ge-
 duodecim Apostolorū argenteis statuis. Eam ^{statâ:}
 in supplicatione Consules aliique primarij è Se-
 natu (vii hîc Antuerpiæ statuam Deiparæ) ge-
 stare consueuerunt. Verùm nuper Lutheranâ discipli-
 nâ deprauati, id onus, velut indecorum aut supersti-
 tiosum, excussere; quibusdam viris pijs mala, quæ his
 annis plurima vrbi euenere, palàm ominantibus. Eâ
 autem tumbâ à Christiano Brunswicensi ab-
 latâ ac laceratâ, vt infra dicemus, alia ex argento,
 pretiosa & elegans restituta. Reliquiæ eius aliqua iam ^{Reliquiæ}
 olim collegio S. Castoris apud Confluentes donata, ^{Confluentia.}
 & ex Christophori Bravveri nostri libro xv. Anna-
 lium Treuirensium patet, vbi anno MCCVIII. factam
 eius basilicæ dedicationem refert, inq; Reliquiarum,
 quæ in maiori altari continentur, catalogo, ista ha-
 bet: De Sudario S. Thomæ Ep. & M. Cantua-
 riensis, & S. Liborij Episcopi, & aliorum mul-
 torum Sanctorum.

patrociniū
contra cal-
culi dolores:

id indicans
imago:

Wernerus
Archiepisc.
Mogunt. sa-
natus.

31. Nephriticis potissimum doloribus remedium, S. Liborij patrociniō, queritur. Quam ad rem S. Benedicti opem alij implorant, qui S. Henrico Imperatori in somnis calculi dolores, quibus cruciabatur, in perpetuum abstulit: alij S. Drogonis, cuius in Seburgo vico iuxta Valencenas corpus asseruatur. Celeberrimum, in huius curatione morbi, est S. Liborij nomen, ut infra pluribus patebit. Eam ob causam ita illius effingunt imaginem, ut pedum dextrā teneat, læuā librum, cui aliquot calculi superpositi.

32. Præsens S. Liborij auxilium expertus olim Wernerus Archiepiscopus Moguntinus, qui, ut scribit Serarius noster, ab anno 1260. ad 1284. sedit, atque auctor Germanis Principibus, Rudolphi Hasburgici ad Imperium euehendi fuit. De eo ista habet Gobelinus cap. 67. Eo tempore Wernerus Archiepiscopus Moguntinus visitans reliquias S. Liborij in Paderborn, meritis eiusdem Sancti, ibidem à calculo liberatus est, Vnde contulit, manus porrigentibus adiutrices ad reformationem ipsius Ecclesiæ Paderbornensis, de prouinciâ Maguntinâ existentibus, XL. dies indulgentiarum, anno MCCCLXXVII. Cœperitne primū ex eo tempore contra calculi molestias inuocari S. Liborius, quia eum veneratus leuamen senserat Wernerus; an quia iam antè subuenire eā aegritudine laborantibus soleret, ad illum deprecandum is accesserit, haud temerè decernimus.

33. Antiphona extat & precatio in vetustissimis

simis rituum sacrorum Breuarijs, quâ S. Liborij
 aduersus hæc mala auxilium exoratur. Eam censent ^{vetus ad}
 Paderbornenses ex Galliâ cum omni Ecclesia- ^{eam rem}
 stico, quo is colitur, officio, allatam; vt istic antea ^{oratio.}
 nephriticorum dolorum curatione celebrem ex-
 tuisse oporteat: cuius rei nulla apud Cornasse-
 rium mentio. Antiphona porro in antiquis tuis
 manu exaratis tum excusis libellis precum, ita re-
 fertur:

Ad S. Liborium Episcopum, à calculosis
 specialiter honorandum, Oratio.

Christi Præsul egregius
 Pro nobis hic Liborius
 Oret Deum altissimum;
 Ne pro culpâ peccaminum,
 Morbo vexemur calculi:
 Succurrant nobis Angeli,
 Et post vitæ certamina
 Ducant ad vera gaudia.

ψ. Ora pro nobis pie Pater Libori.

℞. Vt à calculi mereamur doloribus liberari.
 Collecta. Deus, qui B. Liborium, Pontificem
 tuum, aliâs innumeris gloriosum miraculis,
 speciali in medendis arenarum & calculi pas-
 sionibus priuilegio decorasti; præsta, quæsu-
 mus, vt ipsius meritis & intercessione, his
 alijsque malis eruti, gaudijs perfrui merea-
 mur æternis. Per Christum Dominum no-
 strum. *Variat nonnihil, quæ nuper cum eius ima-
 gine cusa est oratio. Nam Responsorium ita
 habet: Vt à calculi doloribus mereamur erui.*

Col-

Collecta verò: Deus; qui B. Liborium Pontificem alijs innumeris clarum miraculis, speciali in medendis vrinarum & calculi doloribus priuilegio decorasti; tribue, quæsumus, vt, eius meritis & intercessione, ita ab ijs & alijs malis eruamur, vt gaudijs perfrui mereamur æternis. Per Christum Dominum nostrum, Amen. *Breuior aliquantò Collecta, è vetusto Breuiatio Treuirensi, inferius recitatur in Historiâ secundæ Translationis, per Ioannem Carolum Erlewinium descripta.*

§. VI. *Capta à Christiano Brunsvicensi Paderborna: ablata S. LIBORII Reliquia.*

34. **N**emo Germanorum hæreticorum pro Frederici Comitis Palatini, & regno Bohemiæ, quod iniuste occuparat, & mox proprijs ditionibus exturbati, defensione, arma sumpsit turbulentiore, simulq; infelicioire conatu, quàm Christianus Frederici Ulrici Ducis Brunswicensis frater, episcopatus Halberstadiensis Administrator. Erat huic magnanima indoles, tam excelso digna genere; verum eadem nimis facilis, aptaq; circumueniri, præsertim cum apud Batauos, sub quibus militaris artis tirocinium posuerat, altè Caluianorum præceptiones, & religionum ac iuris despicientiam imbibisset, vt iam tum apud hæreticam plebem, dictæ assuetam, Furiosus Episcopus audi-

*Christianus
Brunsvi-
censis pro
Palatino
exule mo-
net arma:*